

اوضاع آشفته پیست دوومیدانی ورزشگاه تختی

وقتی در تابستان سال ۱۴۰۰ زمین فوتبال ورزشگاه تختی اردبیل در اختیار جشنواره زیبایی اسب قرار گرفت در واقع فاتحه پیست تارتان خوانده شد.

هر چقدر که گفتیم و نوشتیم که ای مسئولان و تصمیم‌گیرندگان، ورزشگاه و میدان چمن و پیست آن را در اختیار هیات سوارکاری قرار ندهید گوش شنوایی نبود که حداقل این فریادها را بشنود. در مقابل برخی هم اراده کردند و تا می‌توانستند این کار را به طرق مختلف توجیه نمودند.

همه مطالب آن روزها در آرشیو رسانه‌ها و بالاتر از همه در حافظه تاریخ ورزش اردبیل می‌ماند تا آیندگان در مورد عملکردها قضاوت نمایند.

این روزها وضعیت پیست تارتان اردبیل با توجه به عکسهای منتشرشده توسط هیئت دوومیدانی استان در فضاهای مجازی، برای همه مشخص شده است. چمن مصنوعی ورزشگاه تختی به چه بهایی برای ورزش اردبیل تمام می‌شود و آیا رواست که به‌خاطر چمن مصنوعی فوتبال، پیست تارتان این ورزشگاه نابود شود؟ در ازای چیزی که ورزش اردبیل از دست می‌دهد چه مورد خارق‌العاده و عظیم و بزرگی را به دست می‌آورد؟ آیا در همه ورزشگاه‌ها که زمین فوتبال زیر کشت چمن و یا عملیات چمن مصنوعی می‌رود پیست تارتان از بین می‌رود؟ آیا در ازای آماده‌سازی زمین فوتبال برای چمن مصنوعی راهی برای حفاظت از پیست تارتان وجود ندارد؟

اگر مهندسان و دست‌اندرکاران ورزش استان از همان روز اول تصمیم‌گیری می‌دانستند که تارتان در قبال چمن مصنوعی از بین رفتنی است، اعتبارات موردنیاز برای نصب تارتان جدید را پیش‌بینی کرده‌اند؟

دو تن از نمایندگان مردم در اواخر سال ۱۴۰۰ از مجموعه ورزشگاه تختی بازدید کردند، در روزهای اخیر فرماندار اردبیل از مجموعه دیدن کرد، آیا در این بازدید صحبتی از سرنوشت نهایی پیست تارتان شد.

وجب به وجب ورزشگاه تختی اردبیل برای ورزشی‌های این منطقه سرشار از خاطرات تلخ و شیرین است، اجازه ندهید با تغییر در بافت آن، خاطره‌ها فراموش شوند و در گورستان بی‌توجهی‌ها و خودمحوری‌ها دفن

گردند.

چمن مصنوعی جایگزین چمن طبیعی می شود، با این تصمیم گویا مسئولین استان به این باور رسیده اند که حداقل تا ۱۰ سال آینده، اردبیل در سطوح مختلف از جمله در لیگ یک نمی تواند نماینده داشته باشند، باید از این همه دوراندیشی قدردانی کرد!!
حداقل هم زمان با عملیات چمن مصنوعی سرنوشت پیست تارتان ورزشگاه را معلوم بکنید.

می گویند پیست تختی از نوع مرغوب بوده و امکان ترمیم آن به دلایل فنی و زیر ساختی وجود ندارد. اگر این روایت صحت داشته باشد، پس تکلیف پیست چه خواهد شد؟

باید به درایت مسئولین درود فرستاد. شهری به نام اردبیل به عنوان مرکز استان در حال حاضر فاقد پیست تارتان در فضای باز بوده و پیست سالن دوومیدانی هم استفاده نشده با انواع دردهای کمرشکن مواجه می باشد.

در نهایت امیدواریم کسانی که حداقل در ظاهر هم که شده دغدغه ورزش دارند این بحث را پیگیری بکنند. از آنهایی که در زمان برگزاری جشنواره اسب، با افتخار در زمین چمن و پیست با اسبها عکس یادگاری گرفتند و درعین حال خود را مطالبه گر ورزش قلمداد می کنند، انتظاری نیست ولی از افرادی که می توانند از حق ورزشکاران این شهر دفاع نمایند، انتظار می رود که حداقل خواسته ورزشکاران و اهالی دوومیدانی را به گوش مسئولان برسانند. والسلام.